

**PORADNIK Z ZAKRESU BEZPIECZEŃSTWA
„STREFA BEZPIECZNYCH USŁUG”**

Warszawa 2008

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
Terroryzm – postępowanie w sytuacjach zagrożeń	4
Terroryzm.....	4
Jak postępować w sytuacji zagrożenia atakiem bombowym.....	8
Jak postępować w przypadku otrzymania podejrzonej przesyłki.....	10
Jak postępować w przypadku skażeń biologicznych i chemicznych.....	10
Jak postępować w przypadku znalezienia się w grupie zakładników.....	12
Jak postępować w trakcie działań antyterrorystycznych.....	12
Jak postępować w przypadku powstania zagrożeń będących następstwem awarii technicznych.....	13
Pożar.....	14
Porażenie prądem elektrycznym.....	15
Pomoc poszkodowanym.....	16
Ewakuacja.....	17
Zagadnienia dotyczące postępowania pracowników ochrony fizycznej	18
Ujęcie osób za popełnienie przestępstw.....	18
Ujęcie osób za popełnienie wykroczeń.....	20
Przestępstwa i wykroczenia w aspekcie ogólnym z opisem ich znamion....	22
Kodeks Karny	23
Kradzież mienia.....	24
Kradzież z włamaniem.....	23
Rozbój.....	24
Kradzież rozbójnicza.....	24
Wymuszenie rozbójnicze.....	25
Uszkodzenie mienia.....	25
Kodeks Wykroczeń	26
Kradzież lub przywłaszczenie mienia.....	26
Uszkodzenie mienia.....	26
Zakłócanie porządku publicznego.....	27
Ważne telefony i literatura.....	28

WSTĘP

1.

TERRORYZM – POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH ZAGROŻEŃ

Terroryzm (definicja akademicka) – różnie umotywowane ideologicznie, planowane i zorganizowane działania pojedynczych osób lub grup skutkujące naruszeniem istniejącego porządku prawnego, podjęte w celu wymuszenia od władz państwowych i społeczeństwa określonych zachowań i świadczeń, często naruszające dobra osób postronnych. Działania te realizowane są z całą bezwzględnością, za pomocą różnych środków / przemoc fizyczna, użycie broni i ładunków wybuchowych /, w celu nadania im rozgłosu i celowego wytworzenia lęku w społeczeństwie.

Terroryzm zagraża wszystkim państwom i wszystkim narodom. Uderza również bezpośrednio w podstawowe wartości takie jak rządy prawa, prawa człowieka, ochrona ludności cywilnej, szacunek pomiędzy ludźmi należącymi do różnych wyznań i kultur oraz pokojowe rozstrzygnięcie konfliktów.

Terroryzm międzynarodowy jest metodą działania, która dla osiągnięcia jak największej skuteczności posługuje się przemocą lub groźbą jej użycia. Służy osiągnięciu celów politycznych, a jej konstrukcja oparta jest na dalekosiężnych skutkach psychologicznych. Każdy zamach terrorystyczny ma charakter sytuacji kryzysowej jednak jego osobliwość polega na tym, że sytuacja ta wywoływana jest przez człowieka – przeciwko człowiekowi.

Kolejne zamachy terrorystyczne pokazują, że świadomość społeczeństwa dotkniętego taką tragedią odgrywa decydującą rolę i wpływa na liczbę ofiar. Społeczeństwo, które zagrożone jest zamachami terrorystycznymi oraz sytuacjami o charakterze kryzysu, jak na przykład zdarzenia wywołane siłami natury lub awariami technicznymi, musi zwiększać swoją świadomość zachowań pożądanych w takich przypadkach.

Zamach terrorystyczny różni się także od zwykłego przestępstwa kryminalnego. Czyn kryminalny jest zwykle dokonywany z niskich pobudek, natomiast cechą charakterystyczną terroryzmu jest to, że jest on niemal zawsze oparty na jakiejś ideologii. Akty terrorystyczne uzasadniane są ideami politycznymi, społecznymi, nacjonalistycznymi czy religijnymi, które wchodziły w skład programów działania grup terrorystycznych.

Ataki terrorystyczne charakteryzują się nagłością zdarzenia i wywoływane są przede wszystkim w wyniku :

- podłożenia ładunku wybuchowego również z zastosowaniem materiału promieniotwórczego, środka mikrobiologicznego, chemicznego,
- zajęcia obiektu, w tym również z przetrzymywaniem zakładników,
- uprowadzenia zakładników,
- uprowadzenia środka transportu komunikacji lotniczej, lądowej, wodnej.

Wystąpienie powyższych zagrożeń może wywołać szereg następstw m.in. takich jak :

- zagrożenie życia i zdrowia ludzi na terenie objętym atakiem,
- masowe straty materialne,
- powstanie chaosu organizacyjnego i kompetencyjnego w miejscu prowadzenia akcji ratowniczej,
- zniszczenie lub zakłócenie funkcjonowania infrastruktury technicznej,
- przerwanie ciągów komunikacyjnych oraz paraliżu komunikacyjnego,
- powstanie katastrofy budowlanej, ekologicznej, drogowej itp.,
- próba wymuszenia określonego zachowania i działania na organach władzy państwowej i samorządowej,
- wzrost zgonów i zachorowań wśród osób poszkodowanych oraz prowadzących działania ratownicze wskutek np. użycia materiału promieniotwórczego, mikrobiologicznego itp.,
- zmniejszenie skuteczności działania służb medyczo – ratowniczych,
- wprowadzenie do sprzedaży skażonej żywności,
- gwałtowny wzrost przestępstw przeciwko życiu , zdrowiu i mieniu,
- totalna negacja obowiązującego prawa spowodowana zmniejszeniem skuteczności działania służb porządkowych.

Fenomen terroryzmu, w szczególności terroryzmu międzynarodowego, stanowi dzisiaj problem o charakterze globalnym. Bezpieczeństwo na całym świecie staje się drogim i poszukiwanym towarem w sytuacji, gdy przynajmniej w Europie nie ma miejsca żaden poważniejszy konflikt zbrojny. Nie tylko państwa, ale nawet poszczególne firmy trudniące się zapewnianiem bezpieczeństwa szkolą i utrzymują w swoich strukturach jednostki przygotowane do stawienia oporu atakom terrorystycznym w ochraniających przez nich obiektach.

Doświadczenie wyniesione z czynności wykonywanych przez Policję podczas ćwiczeń i fałszywych alarmów wskazuje, że społeczność warszawska nie posiada wystarczającej wiedzy na ten temat. Niezbędne jest zwiększenie nacisku na edukację społeczną. Ponadto, kierując się mapą instytucji zagrożonych sytuacjami kryzysowymi, koniecznym jest odpowiednie przygotowanie pracowników tam zatrudnionych.

Grupą docelową będą pracownicy oraz klienci podmiotów zagrożonych zamachami terrorystycznymi oraz innymi wydarzeniami o charakterze kryzysu. Stąd też bardzo istotna jest potrzeba prowadzenia edukacji powszechnej z zakresu zapobiegania i reagowania w sytuacjach kryzysowych oraz udzielania pierwszej pomocy medycznej.

W polskim prawie karnym nie istnieje wyrażenie „terroryzm”. Najbliższą definicję można znaleźć w rozdziale XX - przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, artykuły 163 i dalsze, a także (przede wszystkim) w rozdziale XXXII - przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu, art. 252 § 1 i dalsze: „Kto bierze lub przetrzymuje zakładnika w celu zmuszenia organu państwowego lub samorządowego, instytucji, organizacji, osoby fizycznej lub prawnej albo grupy osób do określonego zachowania się, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10”.

W Polsce póki co problem terroryzmu politycznego nie istnieje. Szerzy się natomiast terroryzm kryminalny. Podobnie jak polityczny, tak i ten rodzaj terroryzmu powoduje zachwianie wiary w stabilny system społeczno-polityczny i wzrost poczucia niepewności w społeczeństwie. W połączeniu z rosnącym bezrobociem i możliwościami stworzonymi przez burzliwy okres transformacji w Polsce urosły silne struktury przestępczości zorganizowanej.

Z terroryzmem jest tak samo jak z każdym innym zjawiskiem występującym na skalę społeczną. Mianowicie podlegają one tym samym prawom socjologicznym. Jedno z nich mówi, że żadnego zjawiska występującego na skalę społeczną nie sposób rozwinąć tak, żeby obejmowało całe społeczeństwo ani wytępić do je do zera. Drugie informuje, że przez nieumiejętne zwalczanie można znacznie nasilić zwalczane zjawisko. Efekty zwalczania w dużej mierze zależą od narzędzia użytego do tego zwalczania.

W XX wieku powstało mnóstwo, często powiązanych ze sobą organizacji terrorystycznych. Do najbardziej znanych należą: OWP w Palestynie, Hezbollah w Libanie, ETA w Hiszpanii, IRA w Ulsterze, OAS we Francji, RAF w Niemczech, Czerwone Brygady we Włoszech, Tupamaros w Urugwaju, Sendero Luminoso w Peru, Front Wyzwolenia Erytrei, Kurdyjska Partia Robotnicza w Turcji, Mudżachedini Ludowi w Iranie, Stowarzyszenie Braci Muzułmanów w Egipcie i Algierii, Przetrawanie Świata w USA, Najwyższa Prawda w Japonii.

Wszystko to w końcu doprowadziło do sytuacji, że świat przeniósł się w XXI wiek z poważnym problemem nasilającego się terroryzmu wszystkich rodzajów. Tradycyjny podział na terroryzm „czerwony” (skrajnie lewicowy) i „czarny” (nacjonalistyczny lub faszystowski) przestał wystarczać. Istnieje obecnie wiele nurtów terroryzmu: narodowowyzwoleńczy, skrajnie lewicowy ekstremizm, separatystyczno-narodowościowy, anarchistyczno-lewacki, marksistowski, neofaszystowski, fundamentalizm islamski. Stosują one wszystkie możliwe metody gwałtu i przemocy, od porwań pojedynczych osób począwszy, poprzez porwania samolotów czy statków, aż do zamachów na wybrane czy też zupełnie przypadkowe osoby lub grupy osób. Eksplozje bomb w obiektach użyteczności publicznej, samochody-pułapki, porwania (osób, samolotów) – to typowy sposób działania współczesnych terrorystów. Terroryci muzułmańscy, a zwłaszcza tzw. fundamentaliści islamscy, zastosowali jeszcze jeden, bardzo skuteczny i drastyczny sposób: zamachy samobójcze. Obecnie terroryści działają na wszystkich zamieszkałych kontynentach, a problem terroryzmu jest problemem światowym.

Odpowiedzią demokratycznych społeczeństw jest zawiązywanie międzynarodowych koalicji państw, które za cel stawiają sobie walkę z terrorystami. Środki te obrazują dość wyraźnie, jak duży wpływ na współczesne życie ma obecnie działalność terrorystyczna, a także jak bardzo potrafi ona destabilizować wewnętrzny porządek państwowy. Perspektywa kolejnych ataków budzi w ludziach psychozę strachu. Zastraszone społeczeństwo wymusza na rządach swoich państw podjęcie odpowiednich działań, aby mogło być przywrócone poczucie bezpieczeństwa.

W tej sytuacji coraz bardziej prawdopodobne wydaje się, że niewielkie grupy terrorystyczne będą w stanie zastraszać całe społeczeństwa - dzięki coraz łatwiejszemu dostępowi do nowych technologii. Być może okaże się, że społeczeństwa krajów rozwiniętych będą musiały rezygnować z części obywatelskich wolności dla uchronienia się przed zamachami.

Państwa rozwinięte są w znacznie większym stopniu wrażliwe na działania prowadzone metodami terrorystycznymi, niż kraje stojące na niższym poziomie rozwoju.

Demokratyczne państwo, gwarantujące jednostce pewne niezbywalne prawa – prawo do swobodnego przemieszczania się, prawo do wolności osobistej, zakaz pozbawiania wolności bez wyroku sądowego, nakaz udowodnienia winy w przypadku pociągnięcia do odpowiedzialności itp., jest bardziej atrakcyjnym środowiskiem prowadzenia działalności terrorystycznej niż totalitarne systemy polityczne. Potencjalni sprawcy mogą praktycznie bez ograniczeń podróżować po kraju, wynajmować lokale, samochody, korzystać z usług bankowych i telekomunikacyjnych, czyli w swoich działaniach wykorzystywać wszystkie zdobycze cywilizacyjne i ustrojowe. Współczesne rozwinięte państwa demokratyczne są właśnie takim obszarem, gdzie terrorysta może działać bardzo swobodnie. Z tych samych względów znacznie trudniej jest w państwach demokratycznych organizować skuteczne działania antyterrorystyczne.

Terrorystom sprzyja też, ściśle związana z demokratycznym systemem prawnym, rola odgrywana w krajach rozwiniętych przez środki masowej komunikacji. Media relacjonując skutki działań terrorystycznych umożliwiają sprawcom osiągnięcie tak zwanego efektu teatru, czyli wciągnięcie w bezpośrednią orbitę oddziaływania aktu przemocy grupy wielokrotnie liczniejszej niż ta, której dotknęły jego skutki bezpośrednie. Poprzez przekaz prasowy, radiowy, a przede wszystkim telewizyjny, jednostkowy akt przemocy staje się sprawą publiczną. Obiektywnie rzecz ujmując, to właśnie media są największym, choć w większości przypadków mimowolnym sojusznikiem terrorystów, dzięki któremu mogą oni liczyć na wywołanie poczucia psychozy zagrożenia o powszechnym zasięgu. Właśnie media, nie bez przyczyny określane jako czwarta władza, poprzez określony dobór prezentowanego materiału mogą też wywierać wpływ na działania władzy wykonawczej i przyczyniać się do zaogniania lub wygaszania sytuacji kryzysowej wywołanej działaniami terrorystycznymi. W najbliższych latach znalezienie kompromisu między prawem do informacji a wynikającą z racjonalnych przesłanek koniecznością nakładania w pewnych przypadkach różnych form swoistego embarga informacyjnego na określone wydarzenia, może więc stać się jednym z najpoważniejszych dylematów demokracji.

Największe znaczenie we wczesnym wykrywaniu zagrożeń terroryzmem i dywersją ma pozyskanie do szerokiej współpracy obywateli. Są oni naturalnym sojusznikiem służb państwowych w walce z zagrożeniami, gdyż jak już stwierdzono wcześniej, bierność obywateli w stosunku do wydarzeń rozgrywających się w ich najbliższym otoczeniu zapewnia organizacjom terrorystycznym niezbędną swobodę działania. Należy sobie zdawać sprawę, że stworzenie powszechnego systemu rozpoznawczego nie jest zadaniem prostym, przede wszystkim

z powodu barier natury psychologicznej, które występują u dużej liczby obywateli wobec współpracy z organami państwa, zwłaszcza służbami policyjnymi. Informowanie, powiadamianie policji czy innych służb państwowych, w przypadku braku bezpośredniego zagrożenia własnej osoby, jest w tej chwili w powszechnym rozumieniu jeżeli nie naganne, to przynajmniej dwuznaczne moralnie. Po przemianach ustrojowych policja nie zdołała gruntownie przebudować swojego wizerunku obciążonego dziedzictwem starego systemu. Nadal funkcjonariusz częściej postrzegany jest jako przedstawiciel władzy represyjnej w stosunku do obywatela niż osoba przyjazna, która może udzielić pomocy. W wymiarze psychospołecznym zmiana tego stanu jest największym wyzwaniem stojącym przed policją, zwłaszcza, że bez pozyskania do współpracy obywateli skuteczne zwalczanie terroryzmu i dywersji jest w bardzo poważnym stopniu utrudnione.

Pamiętaj, że pomimo podejmowanych prób żadne państwo na świecie nie wypracowało bezwzględnie skutecznych metod na zapobieganie zamachom oraz powstaniu sytuacji kryzysowych. Ale stosując się do niżej wymienionych porad możesz zwiększyć swoją świadomość zachowań pożądaných w takich przypadkach.

ZAINTERESOWANIA I UWAGI WYMAGAJĄ

- rzucające się w oczy lub po prostu nietypowe zachowania osób,
- pozostawione bez opieki przedmioty typu : walizki, torby podróżne, teczki, paczki, pakunki ,
- osoby wyglądające na obcokrajowców lub nietypowo ubrane do występującej pory roku,
- samochody a szczególnie furgonetki parkujące w nietypowych miejscach np. w pobliżu kościołów, cerkwi, synagog, meczetów lub miejsc organizowania imprez masowych oraz zgromadzeń publicznych, wieców i spotkań wyborczych,
- osoby majsterkujące przy instalacjach elektrycznych , gazowych , wodociągowych lub kanalizacyjnych,
- zwiększony ruch obcokrajowców zwłaszcza tych którzy wynajmują mieszkania na krótki okres czasu i zwiększona ilość osób ich odwiedzających,
- zwiększone zakupy materiałów chemicznych przez pojedyncze osoby,

JAK POSTĘPOWAĆ W SYTUACJI ZAGROŻENIA ATAKIEM BOMBOWYM

PAMIĘTAJ !:

- wybuch jest sytuacją nagłą i nieodwracalną,
- organizm człowieka nie jest przystosowany do zjawisk jakie towarzyszą zamachowi i nie jest w stanie zareagować na wybuch – **akcja jest zawsze szybsza od reakcji.**
- jeśli widzisz bombę, to ona „widzi” też ciebie a to oznacza, że znajdujesz się w polu rażenia.

INFORMACJA O PODŁOŻENIU ŁADUNKU WYBUCHOWEGO

- jeżeli wiesz o podłożeniu ładunku wybuchowego lub znalazłeś przedmiot niewiadomego pochodzenia i **PODEJRZEWASZ, że może to być bomba lub inne niebezpieczne urządzenie**, powinieneś to natychmiast zgłosić służbom odpowiedzialnym za bezpieczeństwo na tym terenie, może to być najbliższa jednostka policji, straży miejskiej lub administrator obiektu,
- jeżeli otrzymałeś informację drogą telefoniczną w miarę możliwości przedłużaj rozmowę, jeżeli jest możliwość nagrywaj rozmowę, zwróć uwagę na szczegóły dotyczące głosu i nawyki mówiącego oraz wszelkie dźwięki w tle.

ZAWIADAMIAJĄC POLICJĘ PODAJ NASTĘPUJĄCE INFORMACJE

- swoje imię i nazwisko, numer telefonu z którego podawana jest informacja o zdarzeniu,
- rodzaj zagrożenia i źródło informacji o zagrożeniu / informacja telefoniczna, podejrzaną paczkę /,
- treść rozmowy z osobą przekazującą informację, numer telefonu na który ją przekazano, czas połączenia, opis miejsca i wygląd przedmiotu,
- po podaniu informacji nie odkładaj słuchawki do chwili potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia,
- **Pamiętaj** przyjmujący może zażądać potwierdzenia zgłoszenia poprzez oddzwonienie oraz dodatkowych informacji.

JAK SIĘ PRZYGOTOWAĆ

- pomyśl którądy w pośpiechu można się ewakuować z budynku, metra lub innych zatłoczonych miejsc,
- powiadom inne osoby o potencjalnym zagrożeniu w sposób nie wywołujący paniki,
- zwróć uwagę na ciężkie lub łatwo tłukące się przedmioty, które mogą być przesunięte podczas wybuchu,
- zapamiętaj elementy najbliższego otoczenia,
- nie przyjmuj od obcych żadnych pakunków i nie pozostawiaj własnego bagażu bez opieki.

JAK SIĘ ZACHOWAĆ PO OTRZYMANIU INFORMACJI O PODŁOŻENIU LUB GROŹBIE PODŁOŻENIA ŁADUNKU WYBUCHOWEGO

- do czasu przybycia policji należy zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa,
- podejrzanych przedmiotów w żadnym przypadku nie wolno dotykać lub przemieszczać,
- nie używaj w pobliżu podejrzanego ładunku urządzeń radiowych / radiotelefonów, telefonów komórkowych /,
- z chwilą przybycia na miejsce incydentu policji jej przedstawiciele przejmują dalsze kierowanie czynnościami,

- należy bezwzględnie wykonywać polecenia policjantów,
- po ogłoszeniu ewakuacji zachowaj spokój, pozwoli to na sprawne i bezpieczne opuszczenie zagrożonego rejonu,
- po ogłoszeniu ewakuacji należy opuścić zagrożony rejon zabierając rzeczy osobiste / teczki torby siatki itp. /, - ciekawość jest niebezpieczna – jak najszybciej oddal się z miejsca zagrożonego wybuchem,
- w przypadku włączenia parkingów w strefę zagrożenia nie ratuj na siłę swojego samochodu – życie jest ważniejsze,

Pamiętaj procedury te obowiązują również we wszystkich rodzajach transportu publicznego.

JAK POSTĘPOWAĆ W PRZYPADKU OTRZYMANIA PODEJRZANEJ PRZESYŁKI

CO POWINNO WZBUDZIĆ PODEJRZENIE

- brak nadawcy, przesyłka pochodzi od nadawcy lub miejsca którego się nie spodziewamy,
- paczka z jednej strony jest cięższa,
- przesyłka jest cięższa w stosunku do wymiarów / bomby listowe zwykle ważą powyżej 50 g /,
- na kopercie lub paczce są drobne nakłucia lub perforacja,
- wyczuwa się, że zawartość przesyłki może być umieszczona na sprężynach od góry, od dołu lub z boku,
- na kopercie lub paczce są tłuste plamy,
- przesyłka wydziela dziwny zapach, szczególnie zapach migdałów, marcepana, lub chemikaliów,
- w czasie przemieszczania przesyłki jest słyszalny dźwięk taki jaki wydają uderzane o siebie luźne części metalu,
- wewnątrz koperty daje się wyczuć takie elementy jak karton lub kawałek metalu.

JEŚLI PRZESYŁKA WYDAJE SIĘ PODEJRZANA NIE OTWIERAJ JEJ

- umieść ją w grubym worku plastikowym i szczelnie go zamknij,
- worek ten umieść w drugim grubym worku plastikowym ten również szczelnie zamknij – zawiąż supeł i zaklej taśmą klejącą,
- paczki nie przenoś niech zostanie na miejscu,
- powiadom niezwłocznie policję lub straż pożarną stosuj się do poleceń funkcjonariuszy

JEŚLI OTWORZYŁEŚ PRZESYŁKĘ A JEJ ZAWARTOŚĆ WYDAJE SIĘ PODEJRZANA

- należy wyłączyć system wentylacji i klimatyzacji oraz zamknąć okna.

JEŚLI OTWORZYŁEŚ PACZKĘ A JEJ ZAWARTOŚĆ WYDAJE SIĘ PODEJRZANA

- nie dotykaj, nie niszcz jej zawartości, nie rozsypuj, nie przenoś, nie wączaj, nie powoduj ruchu powietrza w pomieszczeniu,
- zaklejony worek umieść w drugim worku, zamknij go i zaklej go,
- dokładnie umyj ręce,
- powiadom niezwłocznie policję lub straż pożarną stosuj się do poleceń funkcjonariuszy.

JAK POSTĘPOWAC W PRZYPADKU SKAŻEŃ BIOLOGICZNYCH I CHEMICZNYCH

Pamiętaj ! Sygnał alarmu o skażeniach środkami chemicznymi lub biologicznymi nadawany jest; za pomocą syren (przez 3 minuty przerywany dźwięk – 10 sekund głos syreny, 25 sekund przerwy, 10 sekund syrena, 25 sekund przerwy...), za pośrednictwem radia telewizji, radiowęzłów lub pojazdów wyposażonych w megafony.

JEŻELI JEDZIESZ SAMOCHODEM

- wyłącz dmuchawy i zamknij okna , włącz zamknięty obieg powietrza, słuchaj radia najlepiej lokalnego i stosuj się do poleceń służb ratunkowych, podjedź do pierwszego zamieszkanego budynku i postępuj według wskazówek dla osób przebywających poza budynkiem.

JEŻELI JESTEŚ W BUDYNKU

- pozostań w nim, wpuść do niego zagrożonych przechodniów,
- poinformuj innych mieszkańców o zagrożeniu,
- zamknij drzwi i okna,
- wyłącz klimatyzację i wentylatory , pozalepiał wywietrzniki, pozamykaj wywietrzniki w ramach okiennych,
- unikaj przebywania w piwnicach i innych nisko położonych częściach budynku,
- unikaj niepotrzebnego zużycia tlenu oraz włącz radio lub telewizor najlepiej stację lokalną.

JEŻELI JESTEŚ POZA BUDYNKIEM

- znajdź najbliższy zamieszkaną budynek,
- w miarę możliwości poruszaj się prostopadle do kierunku wiatru, chroń drogi oddechowe / np. oddychaj przez chusteczkę do nosa /,
- w przypadku kontaktu z niebezpiecznymi substancjami zostaw odzież wierzchnią przed domem ,
- umyj dokładnie twarz, włosy , ręce , oczyść oczy i uszy.

JEŻELI DOSZŁO DO SKAŻENIA

- nie dotykaj i nie wążaj podejrzanych przedmiotów , nie sprzątaj proszku, nie ścieraj cieczy,
- aby zapobiec rozprzestrzenianiu się substancji przykryj ją np. kocem,
- pozamykaj okna, wyłącz klimatyzację, nie dopuść do przeciągów,
- opuść pomieszczenie i nie wpuszczaj do niego innych osób,
- zdejmij ubranie które miało kontakt z podejrzaną substancją i włóż je do plastikowego worka,
- umyj dokładnie ręce wodą i mydłem, umyj się pod prysznicem,
- po kontakcie podejrzanymi substancjami nie jedz, nie pij , nie pal,
- wszystkie osoby które miały kontakt z podejrzaną substancją albo znalazły się od niej w odległości ok. 5 m powinny zgłosić się na policję.

JEŻELI DOSZŁO DO SKAŻENIA AREOZOLAMI

- wyłącz wentylatory i klimatyzację,
- zamknij okna i drzwi opuść pomieszczenie,
- sporządź listę wszystkich obecnych osób i udostępnij ją policji.

JAK POSTĘPOWAĆ W PRZYPADKU ZNALEZIENIA SIĘ W GRUPIE ZAKŁADNIKÓW

PAMIĘTAJ ! – rób co każą, nie graj bohatera i nie stawiaj oporu, Twoim zadaniem jest przetrwanie – czekaj na akcję wyspecjalizowanych jednostek ratowniczych.

- staraj się zwrócić uwagę napastników na fakt, że mają do czynienia z ludźmi / personifikowanie siebie i innych /,
- bądź spokojny , naturalny , spróbuj znaleźć postawę pośrednią pomiędzy agresją a pasywnością i uległością,
- nie bądź „utrapieniem” dla napastników / bunt , dyskutowanie, silne reakcje emocjonalne/,
- pamiętaj, że sytuacja w której się znalazłeś może trwać długo postaraj się więc rozwinąć u siebie potrzebę przetrwania,
- nie rób gestów zwracających uwagę porywaczy,
- przyjmij pozycję ciała zgodną z nakazem sprawcy zamachu / w sposób mało dynamiczny ale ruchem ciągłym /,
- ułóż się w miejscu które dla sprawcy jest widoczne i nie sprawia wrażenia miejsca dogodnego do ucieczki,
- trzymaj dłonie na wysokości głowy lub ramion ale z dłońmi rozwartymi / zaciśnięte pięści mogą być odebrane jako oznaka agresji lub trzymania ukrytego przedmiotu /,
- nie zadawaj pytań , nie patrz w oczy terrorystom, bądź posłuszny bez zbędnej dyskusji, siedź spokojnie na miejscu,
- pytaj zawsze o pozwolenie gdy chcesz wstać lub otworzyć torbę,
- na żądanie terrorystów oddaj im swoje rzeczy osobiste,

- jeżeli to możliwe usuń, wyrzuć wszelkie oznaki władzy lub zajmowanej ważnej pozycji społecznej lub zawodowej,
- współpracuj z innymi zakładnikami, pamiętając o tym że nie wszyscy porywacze muszą się ujawnić w tym samym czasie.

JAK POSTEPOWAĆ W TRAKCIE DZIAŁAŃ ANTYTERRORYSTYCZNYCH

- nie uciekaj, połóż się na podłodze znajdź jakąś osłonę, trzymaj ręce na głowie do końca operacji,
- słuchaj poleceń i instrukcji grupy antyterrorystycznej i nie zabieraj czasu zbędnymi pytaniami,
- nie trzymaj oczu w wypadku użycia gazów łzawiących,
- nie uciekaj z obiektu dopóki nie zostanie wydany rozkaz wyjścia – możesz zostać wzięty za terrorystę,
- wychodząc zrób to szybko i sprawnie nie zatrzymuj się dla zabrania rzeczy osobistych bo zawsze istnieje ryzyko wybuchu lub pożaru,
- spróbuj się zidentyfikować / przedstawić / bądź jednak przygotowany na ostre traktowanie ze strony ekipy ratunkowej, dopóki nie zostaniesz zidentyfikowany jako jeden z zakładników jesteś potencjalnie jednym z porywaczy.

JAK POSTEPOWAĆ W PRZYPADKU POWSTANIA ZAGROZEŃ BĘDĄCYCH NASTĘPSTWEM AWARII TECHNICZNYCH

ZAGROŻENIE CHEMICZNE

PAMIĘTAJ ! Niebezpieczne substancje chemiczne, związki lub preparaty, które z powodu swoich właściwości chemicznych, biologicznych lub promieniotwórczych stanowią w chwili niekontrolowanego uwolnienia potencjalne ryzyko dla życia i zdrowia ludzi oraz dla środowiska.

Na ogół zapach środków chemicznych jest wyczuwalny wcześniej , zanim ich stężenie stanie się groźne dla Twojego życia.

PODCZAS NIEBEZPIECZNEGO ZDARZENIA Z SUBSTANCJAMI CHEMICZNYMI

- jeżeli usłyszałeś sygnał ostrzegawczy / komunikat / o zagrożeniu chemicznym o ile to możliwe słuchaj wszelkich możliwych komunikatów w celu uzyskania dokładniejszych informacji,
- stój z dala od miejsca zdarzenia / nie zbliżaj się /,
- staraj się oddalić się od niebezpiecznego obszaru najszybciej jak to możliwe,
- chroń swoje drogi oddechowe w tym celu wykonaj filtr ochronny z dostępnych materiałów / zwilżona w wodzie lub wodnym roztworze sody oczyszczonej chustka, szalik, ręcznik itp. / i osłoń niedrogi oddechowe,

- bezwzględnie stosuj się do poleceń prowadzącego akcję ratowniczą,
- jeżeli jest ogłoszona ewakuacja zrób to natychmiast,
- jeżeli jest ostrzeżenie o możliwości wybuchu na zewnątrz stój z dala od okna aby nie być zranionym potłuczonym szkłem,
- unikaj kontaktu z jakimikolwiek rozlanymi substancjami, mgłą, oparami, chemicznym osadem,
- bądź dokładnie ubrany załóż buty, skarpety, rękawiczki chociaż metody te dają tylko minimum ochrony,
- nie jedz, nie pij żadnych produktów które mogą być skażone,
- jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że uległeś skażeniu natychmiast udaj się do lekarza

KATASTROFA BUDOWLANA

PAMIETAJ ! Katastrofa budowlana, niezamierzone, gwałtowne zniszczenie obiektu budowlanego lub jego części, a także konstrukcyjnych elementów rusztowań, elementów urządzeń formujących, ścianek szczelnych i obudowy wykopów.

GLÓWNE PRZYCZYNY WYSTAPIENIA KATASTROF BUDOWLANYCH

- wady konstrukcyjne i technologiczne,
- wybuch gazu,
- podmycie elementów konstrukcyjnych,
- zdarzenia losowe / powódź, trzęsienie ziemi , pożar, huragan, śnieg, deszcz, inne /,
- techniczne starzenie się obiektu,
- błędy wykonawcze / także przy wykonywaniu robót rozbiórkowych /,
- brak zapewnienia odpowiedniego nadzoru nad wykonywaniem robót budowlanych,
- terroryzm.

JEŚLI JESTEŚ ŚWIADKIEM KATASTROFY BUOWLANEJ

- niezwłocznie powiadom straż pożarną,
- ostrzeż przypadkowych przechodniów przed zagrożeniem,
- oddal się jak najszybciej z miejsca zdarzenia,
- gdy nie grozi to pożarem, wybuchem oraz gdy nie ma innych zagrożeń udziel pomocy lżej poszkodowanym,
- po przybyciu służb ratowniczych bezwzględnie stosuj się do ich poleceń.

GDY JESTEŚ UNIERUCHOMIONY / PRZYSYPANY /

- jeśli masz nieograniczony dostęp do świeżego powietrza nawołuj pomocy w innym przypadku przede wszystkim oszczędzaj tlen,
- jeżeli masz telefon komórkowy – użyj go w celu wezwania pomocy,
- stukaj w lekkie elementy metalowe dając znać ratownikom o swojej obecności i położeniu,
- oszczędzaj siły i zachowaj spokój.

PO OPUSZCZENIU OBIEKTU

- nie utrudniaj pracy ratownikom,
- powiadom kierującego akcją ratowniczą o osobach z rodziny lub znajomych którzy zostali jeszcze w pomieszczeniach obiektu,
- jeśli posiadasz informacje pomocne w akcji ratowniczej, przekaż je niezwłocznie kierującemu akcją ratowniczą,
- udaj się na wskazane przez służby ratownicze miejsce i nie wracaj na miejsce katastrofy,
- jeżeli doznałeś obrażeń – jesteś ranny zgłoś się do punktu pomocy społecznej.

Pamiętaj ! Jeżeli katastrofie budowlanej towarzyszy pożar postępuj tak jak w czasie pożaru.

POŻAR

PAMIĘTAJ ! Pożar jako niekontrolowany proces spalania może spowodować ogromne straty materialne i powszechne zagrożenie dla życia. Pożar może wywołać następstwa wtórne np. wybuch zbiorników paliw, powstanie trujących par i gazów, zawalenie się budynków. Ogień rozprzestrzenia się szybko w ciągu kilkunastu minut cały obiekt może stać w płomieniach. Wysoka temperatura i dym są równie niebezpieczne jak płomień.

CO ROBIĆ W CZASIE POŻARU

- nie próbuj gasić ognia którego nie jesteś w stanie opanować
- natychmiast powiadom straż pożarną oraz ostrzeż osoby przebywające w strefie zagrożenia,
- gdy zapaliło się twoje ubranie nie biegnij, spowoduje to tylko zwiększenie płomienia, połóż się na ziemi i obracaj się do chwili zduszenia ognia,
- zbadaj drzwi zanim je otworzysz, jeżeli drzwi od pomieszczenia są zimne natychmiast w gotowości do czołgania się / dym i gorące powietrze unoszą się do góry, więc czystsze i chłodniejsze powietrze jest na dole, przemieszczaj się więc przy podłodze /,
- poruszaj się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu,
- zakryj usta i nos tkaniną,
- w przypadku odcięcia drogi wyjścia, kieruj się w stronę pomieszczeń najdalej usytuowanych od pożaru,
- niezależnie od powyższych wskazań po przybyciu straży pożarnej bezwzględnie podporządkuj się poleceniom kierownika akcji ratowniczo – gaśniczej.

PO POŻARZE

- nie wchodź do zniszczonego przez ogień budynku zanim właściwe służby nie stwierdzą, że jest bezpieczny,
- nie włączaj instalacji elektrycznej przed sprawdzeniem instalacji przez elektryka,

- jeżeli został wyłączony główny zawór gazu przed ponownym włączeniem go wezwij upoważnionego pracownika technicznego administracji obiektu lub służbę gazowniczą,
- przed wyrzuceniem zniszczonych przedmiotów wezwij agenta ubezpieczeniowego, jeśli jesteś dzierżawcą wezwij właściciela,
- wyrzucić produkty żywnościowe, , napoje lekarstwa, które były narażone na działanie wysokiej temperatury, dymu i płomieni,
- jeżeli sejfy, szafy metalowe , skrzynie metalowe uległy oddziaływaniu pożaru nie próbuj otwierać ich jeszcze przez kilka godzin po pożarze, ponieważ nagrzane powietrze z wnętrza w połączeniu z powietrzem z zewnątrz może spowodować zapalenie się zawartości.

PORAŻENIE PRĄDEM ELEKTRYCZNYM

PAMIĘTAJ ! Prąd elektryczny to uporządkowany przepływ ładunków elektrycznych w środowisku lub wzdłuż obwodu elektrycznego.

SKUTKI ZAGROŻENIA

- porażenie prądem elektrycznym jest bardzo niebezpieczne,
- kontakt ze źródłem prądu może spowodować oparzenie skóry, utratę przytomności, zatrzymanie pracy serca lub śmierć,
- krótkotrwała ekspozycja na prąd elektryczny, którego napięcie nie przekracza 1 kV nie stwarza zagrożenia dla życia, dłuższy kontakt może być przyczyną zgonu,
- ważne jest w przypadku porażenia prądem elektrycznym natychmiastowe uwolnienie porażonego spod jego działania.

ZAPOBIEGANIE

- wszelkie działania wykonuj zachowując daleko posuniętą ostrożność,
- nie dotykaj bezpośrednio porażonego.

RATOWANIE

- uwolnij porażonego spod działania prądu elektrycznego poprzez wyłączenie prądu lub wyizolowanie,
- pamiętaj, że szansa ratunku poszkodowanego jest proporcjonalna do czasu narażenia, wraz ze wzrostem czasu ekspozycji prawdopodobieństwo przeżycia maleje.

WYIZOLOWANIE

- odsuń przewody elektryczne za pomocą przedmiotu nieprzewodzącego prąd elektryczny,
- odciągnij porażonego od urządzenia pod napięciem odpowiednimi narzędziami lub dostępnymi przedmiotami z suchego drewna lub tworzywa sztucznego,

- zabezpiecz porażonego przed upadkiem gdyż wyłączenie napięcia może spowodować taki upadek,
- umieść poszkodowanego w bezpiecznym miejscu.

CZYNNOŚCI RATUJĄCE (gdy poszkodowany znajduje się w bezpiecznym miejscu)

- sprawdź tętno i oddech / w razie braku przystąp do czynności reanimacyjnych/,
- przy zachowaniu oddechu poszkodowanego stosuj ułożenie boczne,
- wstrząs i rany oparzeniowe traktuj zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Pamiętaj !!! Osoba porażona prądem jest równie niebezpieczna jak źródło prądu.

POMOC POSZKODOWANYM

PAMIĘTAJ ! Pięć minut bezdechu i zatrzymanej pracy serca wystarczy, aby mózgu ludzkim zaszły nieodwracalne zmiany. W takich przypadkach czas jest bezcenny. Dlatego tak ważne jest aby świadkowie zdarzenia umieli udzielić pierwszej pomocy. W sytuacji świadka może znaleźć się każdy.

SPRAWDZENIE PRZYTOMNOŚCI

- delikatnie potrząśnij za ramiona,
- głośno zapytaj co się stało,
- sprawdź reakcje na ból / klepnięcie w policzek/,
- sprawdź czy występują mocne krwawienia.

SPRAWDZENIE ODDYCHANIA

- posłuchaj oddechu przy ustach ratowanego,
- pocuj wydychane powietrze na policzku / grzbiecie dłoni/,
- popatrz na ruchy oddechowe klatki piersiowej lub brzucha.

SPRAWDZENIE KRAŻENIA

- zbadaj tętno na tętnicy szyjnej / do 10 sekund / - opuszki dwóch palców (wskazujący i środkowy) przyłoż lekko uciskając w zagłębieniu pomiędzy chrząstkami krtani a mięśniem szyi,
- sprawdź po obu stronach.

JEŻELI RATOWANY NIE ODDYCHA

- odegnij głowę do tyłu / nie wolno tego robić przy podejrzeniu urazu szyi/,
- wysuń żuchwę ratowanego do przodu,
- rozpocznij sztuczną wentylację :
 - ✓ ułóż ratowanego na plecach i usuń ciała obce z jego ust,
 - ✓ zaciśnij palce jednej ręki na nosie ratowanego, mocno przyciśnij usta do ust ratowanego i wykonaj powolny zdecydowany wydech.

JEŻELI NIE MA KRAŻENIA

Rozpocznij masaż zewnętrzny serca:

- zdejmij ubranie z klatki piersiowej ratowanego,
- znajdź punkt ucisku, znajduje się on w odległości ok. dwóch szerokości palca od „dolnego” końca mostka,
- połóż w tym punkcie nadgarstek jednej ręki na nim nadgarstek drugiej , spleć palce rąk,
- wyprostuj ramiona, uciśnięcia wykonuj dzięki ciężarowi ciała,
- ucisk powinien powodować ugięcie mostka na 3-5 cm,
- uciskaj rytmicznie z częstotliwością 100 uciśnięć mostka/ minutę.

Pamiętaj ! Gdy prowadzisz jednocześnie oddech i wentylację – sekwencja 15 uciśnięć mostka na dwa oddechy. **Gdy jesteś sam i nie dajesz sobie rady to prowadź tylko masaż.**

TAMOWANIE KRWAWIENIA

PAMIĘTAJ ! Krew z żyły jest ciemnoczerwona i wypływa jednostajną strużką. Krew tętnicza jest jasna i wypływa rytmicznie.

- lekkie krwawienie z reguły ustaje samo,
- w przypadku mocnego krwawienia spróbuj ucisnąć tętnicę doprowadzającą krew, podnieść krwawiącą kończynę powyżej serca,
- załóż opatrunek uciskowy :
 - ✓ nakryj ranę jałową gazą,
 - ✓ umocuj ją kilkoma okrążeniami opaski / prowizorycznie możesz użyć paska, krawata /,
 - ✓ na gazę nałóż „poduszeczkę” np. z nierozwiniętego bandaża lub dowolnego materiału,
 - ✓ owiń wszystko mocno opaską,
 - ✓ tylko w wyjątkowych sytuacjach / np. amputacja kończyny, duże obce ciało tkwiące w ranie / możesz zastosować opaskę uciskową odcinającą całkowicie dopływ krwi do rany.

EWAKUACJA

PAMIĘTAJ ! Ewakuacja to wyprowadzenie, wyniesienie lub przewiezienie poza strefę zagrożoną ludzi, zwierząt lub mienia.

ZASADY POSTĘPOWANIA PODCZAS EWAKUACJI

- gdy zostaniesz powiadomiony o ewakuacji zachowaj spokój, słuchaj uważnie oficjalnych komunikatów i postępuj zgodnie z podawanymi wskazówkami,
- podporządkuj się poleceniom osób odpowiedzialnych za przebieg ewakuacji,
- kieruj się do wyjść ewakuacyjnych zgodnie z kierunkiem znaków ewakuacyjnych lub drogą wskazaną przez kierującego ewakuacją,
- przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych poruszaj się wzdłuż ścian w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej,
- w czasie ewakuacji nie korzystaj z wind.

W CZASIE EWAKUACJI ZABRONIONE JEST

- dokonywanie jakichkolwiek czynności mogących wywołać panikę,
- przechodzenie w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji,
- zatrzymywanie lub tamowanie ruchu w inny sposób.

SPRAWNOŚĆ EWAKUACJI ZALEŻY

- od przeszkolenia personelu, uwzględniającego różne rodzaje zagrożeń,
- od znajomości procedur podczas ewakuacji,
- od znajomości obiektu, dróg ewakuacji i rozmieszczenia wyjść ewakuacyjnych, pomocnej w zminimalizowaniu możliwości wystąpienia paniki i jej skutków,
- od stopnia przygotowania do prowadzenia ewakuacji w tym :
 - ✓ wskazania osób odpowiedzialnych za jej przeprowadzenie,
 - ✓ określenia kogo, co i w jakiej kolejności ewakuować,
 - ✓ koordynacji działań służb ochrony.

2.

ZAGADNIENIA DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA PRACOWNIKÓW OCHRONY FIZYCZNEJ

UJĘCIE OSÓB ZA POPEŁNIENIE PRZESTĘPSTW.

Polskie prawo przewiduje możliwość ujęcia sprawcy przestępstwa na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa lub w bezpośrednim pościgu jeżeli zachodzi obawa, że sprawca zdarzenia może się próbować ukryć. Jednocześnie należy pamiętać o tym, że ujętego należy niezwłocznie przekazać Policji. Powyższy stan rzeczy reguluje art. 243 Kodeksu Postępowania karnego, który brzmi:

Kodeks Postępowania Karnego art. 243.

§ 1. Każdy ma prawo ująć osobę na gorącym uczynku przestępstwa lub w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa, jeżeli zachodzi obawa ukrycia się tej osoby lub nie można ustalić jej tożsamości.

§ 2. Osobę ujętą należy niezwłocznie oddać w ręce Policji.

Z treści art. 243 k.p.k. wiemy, że ujęcie osoby jest dopuszczalne, gdy następuje:

- a) na gorącym uczynku przestępstwa,
lub
- b) w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa.

Taka sytuacja pozwala mówić, że mamy do czynienia niemalże z pewnością popełnienia przestępstwa, chociaż karalne jest stadium usiłowania, a jeżeli ustawa tak stanowi, to przygotowanie również. Nie ma znaczenia rodzaj i wysokość kary

grożącej za przestępstwo. Ujęcie na gorącym uczynku nie wymaga chyba sprecyzowania. Bezpośredni pościg natomiast polega nie tylko na pogoni za sprawcą, z którym mamy kontakt wzrokowy, ale np. na bezpośrednim działaniu po zauważeniu świeżych śladów przestępstwa - usłyszeniu brzęku rozbijanej szyby itp. Działanie ukierunkowane jest na ustalenie, gdzie sprawca się ukrył bądź w którym kierunku się oddala, a następnie jego schwytanie tuż po zaistnieniu czynu. Dopuszczenie się przez sprawcę przestępstwa lub wykroczenia jest tylko spełnieniem części warunków dopuszczających ujęcie. Legalne ujęcie osoby możliwe jest wówczas, gdy dodatkowo spełniony zostanie przynajmniej jeden z dalszych warunków, które są następujące:

- c) zachodzi obawa ukrycia się takiej osoby,
- lub
- d) nie można ustalić jej tożsamości.

Musi więc zaistnieć przynajmniej jedna z następujących sytuacji: (a, c); (a, d); (b, c); (b, d). O obawie ukrycia się może wskazywać zachowanie sprawcy, np. próba ucieczki, brak stałego miejsca pobytu (np.: włóczęgostwo). Z doświadczenia wiemy, że silnym bodźcem do ucieczki jest surowa kara za przestępstwo.

Niemożność ustalenia tożsamości osoby ujętej może być powodowana brakiem dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, wątpliwości może także budzić autentyczność dokumentów. Jeżeli wątpliwości są uzasadnione, pozwalają przyjmować, że nie można było ustalić tożsamości osoby.

Zgodnie z § 2 nie wolno przedłużać ujęcia ponad niezbędne minimum.

Należy zauważyć, że przepisy prawa ani ich komentatorzy nie wyjaśniają znaczenia tego pojęcia, dlatego słowu "ująć" należy nadać dwójaką treść:

- ukrócić działanie sprawcy przestępstwa przez spowodowanie, aby odstąpił lub przerwał rozpoczęte działanie przestępcze,
- podporządkować sobie sprawcę przestępstwa na czas niezbędny do oddania go w ręce Policji.

Zgodnie z treścią art. 243 KPK prawo do ujęcia sprawcy przestępstwa na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu ma każda osoba, jednakże jest ono ściśle określone co do czasu i miejsca. Uprawniona do ujęcia sprawcy przestępstwa jest każda osoba fizyczna (nie tylko pokrzywdzony), jak również przedstawiciel każdego organu państwowego albo organizacji społecznej. Nie ma tu znaczenia obywatelstwo, funkcja, stosunek do sprawy. Prawo ujęcia ma również pracownik ochrony przy wykonywaniu zadań z zakresu ochrony osób i mienia w granicach chronionych obiektów i obszarów (art. 36 ust. 1 pkt 3 Ustawy o Ochronie Osób i Mienia dz. u. nr 114 poz. 740 z dnia 26 września 1997 r. z późniejszymi zmianami), a także poza granicami chronionych obiektów i obszarów przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia (art. 37 pkt 1 tejże ustawy). Jest to jeden z warunków koniecznych do zaistnienia tego prawa, bo muszą wyniknąć dodatkowe okoliczności, czyli jeszcze inne przesłanki uzasadniające ujęcie.

Ujęcie osoby jest ostatecznością, godzi bowiem w podstawowe prawa i wolności człowieka ustawowo chronione, dlatego wymagane jest, by bez zbędnej zwłoki osobę taką oddać w ręce Policji. Zawsze mamy jednak do czynienia z oceną konkretnego zachowania na tle obowiązującego stanu prawnego. Ujęcie osoby

sprowadza się do pozbawienia osoby wolności fizycznej poprzez uniemożliwienie jej swobodnego poruszania się dlatego też, chociaż nie zostało nazwane zatrzymaniem, jest takim właśnie środkiem przymusu. Ujęcie może polegać nie tylko na schwytaniu i doprowadzeniu do Policji, ale również, w razie potrzeby, na zamknięciu sprawcy w pomieszczeniu i wezwaniu Policji (W. Grzeszyk Przesłanki zatrzymania procesowego, Prokuratura i Prawo z 1998 roku nr 2, s. 135). Ujęcie sprawcy na gorącym uczynku pozwala mówić, że mamy do czynienia niemalże z pewnością popełnienia (dokonania lub zaniechania) przestępstwa, chociaż karalne jest także usiłowanie, a jeżeli ustawa tak stanowi, to także przygotowanie. Nie ma znaczenia rodzaj i wysokość kary grożącej za przestępstwo.

UJĘCIE OSÓB ZA POPEŁNIENIE WYKROCZEŃ.

Kodeks Postępowania w sprawach o Wykroczenia art. 45

§ 1. Policja ma prawo zatrzymać osobę ujętą na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem, jeżeli:

- 1) zachodzą podstawy do zastosowania wobec niej postępowania przyspieszonego,*
- 2) nie można ustalić jej tożsamości.*

§ 2. Art. 243 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Kwestia zatrzymania sprawcy wykroczenia uregulowana jest w art. 45. § 1 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Zgodnie z tym przepisem, Policja ma prawo zatrzymać osobę ujętą na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem, jeżeli:

- zachodzą podstawy do zastosowania wobec niej postępowania przyspieszonego,
- nie można ustalić jej tożsamości.

Art. 45 § 2 kpow przewiduje (poprzez delegację), że art. 243 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio. Istotnym jest fakt, że art. 45 § 2 kpow daje możliwość stosowania w postępowaniu w sprawach o wykroczenia przepisów Kodeksu postępowania karnego, jedynie gdy kodeks postępowania w sprawach o wykroczeniach tak stanowi.

Możliwość ujęcia osoby musi być rozpatrywana jako ujęcie obywatelskie oraz ujęcie przez pracownika ochrony. Z logicznego punktu widzenia pracownik ochrony zawiera się w zbiorze osób fizycznych uprawnionych do ujęcia, natomiast nie każda osoba fizyczna może podejmować działania jako pracownik ochrony.

Uwarunkowania uprawniające pracownika ochrony do ujęcia osoby, warto przywołać treść przepisu w części dotyczącej tego tematu:

Ustawa o Ochronie Osób i Mienia art. 36 dz. u. nr 114 poz. 740 z dnia 26 września 1997 r. z późniejszymi zmianami

ust. 1. Pracownik ochrony przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia w granicach chronionych obiektów i obszarów ma prawo do:

- 1) ustalania uprawnień do przebywania na obszarach lub w obiektach chronionych oraz legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości,
- 2) wezwania osób do opuszczenia obszaru lub obiektu w przypadku stwierdzenia braku uprawnień do przebywania na terenie chronionego obszaru lub obiektu albo stwierdzenia zakłócenia porządku,
- 3) ujęcia osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla chronionego mienia, w celu niezwłocznego oddania tych osób Policji,
- 4) stosowania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 38 ust. 2, w przypadku zagrożenia dóbr powierzonych ochronie lub odparcia ataku na pracownika ochrony (...)

(...) ust. 4. Czynności, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, w stosunku do której zostały podjęte.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 18 listopada 1998 r. w sprawie szczegółowego trybu działań pracowników ochrony, podejmowanych wobec osób znajdujących się w granicach chronionych obiektów i obszarów (Dz.U. z 1998 r. nr 144, poz. 933) mówi w jakich przypadkach występuje konieczność sporządzenia notatki służbowej przez pracownika ochrony. Notatka taka powinna zawierać w szczególności: dane personalne osoby ujętej, datę, godzinę i miejsce ujęcia, przyczynę ujęcia, datę i godzinę poinformowania oraz przekazania osoby Policji, imię, nazwisko pracownika ochrony wraz z numerem licencji, informację o udzieleniu osobie ujętej pomocy przed lekarskiej i jej zakresie (§ 10 ust. 2). Warto byłoby dodatkowo uwzględnić w notatce uwzględniono inne informacje, jak np. podać świadków zdarzenia i opisać okoliczności ujęcia, podać czy nastąpiło użycie środków przymusu, określić znalezione przedmioty itp. Pracownik ochrony sporządza notatkę także w razie ujęcia osoby przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia poza granicami chronionych obiektów i obszarów. Informacje w niej zawarte nie będą odbiegać od omówionych wcześniej.

Podsumowując, każdy obywatel ma prawo do ujęcia, osoby na gorącym uczynku lub w bezpośrednim pościgu przy zaistnieniu opisanych powyżej warunków, czego nie należy mylić z zatrzymaniem. Ujętego sprawcę należy niezwłocznie przekazać w ręce Policji bez sporządzania dodatkowej dokumentacji. Pracownik ochrony zaś, przy wykonywaniu zadań ochrony osób i mienia ma prawo (przy zaistnieniu przesłanek opisanych w art. 36 ust. 1 pkt. 3) ująć osobę stwarzającą bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla powierzonego mu mienia. Czyli w przeciwieństwie do ujęcia obywatelskiego, ma prawo ująć osobę na gorącym uczynku przestępstwa, jak i wykroczenia. Powinien jednak sporządzić odpowiednią notatkę służbową. Nie należy zapominać, że osoba która posiada licencję pracownika ochrony fizycznej pierwszego albo drugiego stopnia może w określonych sytuacjach zastosować środki przymusu bezpośredniego (art. 38 Ustawy o Ochronie Osób i Mienia art. 36 dz. u. nr 114 poz. 740 z dnia 26 września 1997 r. z późniejszymi zmianami).

Jeżeli osoba ujęta jest znana temu, który ją ujął, a nie zachodzi obawa jej ukrywania się, doprowadzenie jej np. do komisariatu będzie bezprawne. W rachubę wejdzie wówczas kwestia odpowiedzialności za przestępstwo pozbawienia wolności z art. 189 par. 1 k.k.

Jedną z najistotniejszych wolności obywatelskich jest wolność osobista. Granicę ochrony wolności osobistej jednostki stanowi ład społeczny. Wolna wola jest chroniona jako objaw wolności, jeżeli jest zgodna z porządkiem prawnym.

Z tego też powodu istnieje szereg wypadków, kiedy wolność osobista może zostać ograniczona. Konstytucja RP zapewnia nietykalność osobistą i wolność osobistą.

Pozbawienie lub ograniczenie tych wolności może nastąpić tylko na zasadach i w trybie określonych w ustawie. Przepisy kodeksu karnego przewidują surowe kary dla osób bezprawnie pozbawiających wolności innych ludzi:

Kodeks Karny art. 189

§ 1. Kto pozbawia człowieka wolności, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Jeżeli pozbawienie wolności trwało dłużej niż 7 dni lub łączyło się ze szczególnym udręczeniem, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

3.

PRZESTĘPSTWA I WYKROCZENIA W ASPEKTCIE OGÓLNYM Z OPISEM ICH ZNAMION

Przestępstwem jest czyn człowieka zabroniony przez ustawę pod groźbą kary, jako zbrodnia lub występki, bezprawny, zawiniony i społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy.

Znamiona przestępstwa – to zespół cech charakterystycznych dla danego przestępstwa. Ustawowe znamiona przestępstwa zawarte są w przepisach części szczególnej kodeksu oraz w ustawach szczególnych, pozostając w łączności z tymi przepisami części ogólnej k.k., które dopełniają dodatkowymi znamionami dyspozycje poszczególnych przestępstw przez wskazanie np. kto może być sprawcą przestępstwa (wiek, poczytalność).

Ustawowe znamiona wyznaczają pole penalizacji. Brak jednego ze znamion, określonych w przepisie, w konkretnym czynie zmienia jego charakter.

Podział ustawowych znamion przestępstwa z uwagi na ich różny charakter:

- znamiona opisowe, nieokreślone - to te, których stwierdzenie nie wymaga stosowania ocen, a ich zakres znaczeniowy jest stosunkowo wyraźny. Można tu wymienić przykładowo takie znamiona jak „pieniądz” (art. 310 KK), „uderza” (art. 217 KK), „w postępowaniu sądowym” (art. 233 KK)
- znamiona ocenne, wartościujące – wymagają, przy ustaleniu ich występowania w czynie, posługiwania się różnego rodzaju ocenami. Należą tu takie znamiona jak „istotne zeszpecenie” (art. 156 KK), „mienie wielkich rozmiarach” (art. 163 KK), „pornograficzne” (art. 202 KK), „uporczywie” (art. 218 § 1 KK)

Podział ustawowych znamion przestępstwa na grupy charakteryzujące:

- przedmiot przestępstwa
- stronę przedmiotową przestępstwa
- podmiot przestępstwa
- stronę podmiotową przestępstwa

W przypadku przestępstw, których wystąpienia można spodziewać się na terenie dużych obiektów handlowych, znaczenie znamion ocennych jest niewielkie. Wynika to z kategorii tych zdarzeń (kradzież mienia, kradzież z włamaniem, rozbój, uszkodzenie mienia) oraz ich charakteru, a mianowicie w samej treści artykułu są jednoznacznie wskazane jakie działania (bądź ich zaniechanie) jest niezgodne z prawem. Jednocześnie dla osoby działającej na zasadzie art. 243 KPK (ujęcie obywatelskie), nie jest istotne w jaki sposób sprawca działał (np. czy ze szczególnym okrucieństwem czy też nie) ponieważ określenie tych kwestii pozostaje w gestii organów ścigania i sądu i nie ma wpływu na sam fakt ujęcia.

Przestępstwa kryminalne, które są spotykane najczęściej na terenie i w okolicy placówek handlowych to:

Kodeks Karny

art. 278 – kradzież.

§ 1. Kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto bez zgody osoby uprawnionej uzyskuje cudzy program komputerowy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 4. Jeżeli kradzież popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

§ 5. Przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić z zaniechania działań),
- jest zaliczane do występków,
- wartość skradzionego mienia musi przekraczać kwotę 250 zł (jeżeli jest niższa jest to wykroczenie z art. 119 KW),
- podjęcie ścigania następuje z urzędu, odstępowstwo stanowi § 4 kiedy ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

art. 279 – kradzież z włamaniem.

§ 1. Kto kradnie z włamaniem, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 2. Jeżeli kradzież z włamaniem popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić z zaniechania działań),
- jest zaliczane do występków,
- nie jest istotna wartość mienia – jeżeli kradzież następuje w wyniku włamania jest zawsze przestępstwem,
- podjęcie ścigania następuje z urzędu, odstępowo stanowi § 2 kiedy ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego.

art. 280 – rozbój

§ 1. Kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. Jeżeli sprawca rozboju posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie, lecz brany jest również pod uwagę ewentualny uszczerbek na zdrowiu)
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- § 1 jest występkiem, § 2 – jest zbrodnią,
- nie jest istotna wartość mienia, jeżeli kradzież następuje wraz z użyciem przemocy lub groźby jej użycia jest zawsze przestępstwem,
- podjęcie ścigania następuje zawsze z urzędu.

art. 281 – kradzież rozbójnicza.

Kto, w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, używa przemocy wobec osoby lub grozi natychmiastowym jej użyciem albo doprowadza człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie lecz brany jest również pod uwagę ewentualny uszczerbek na zdrowiu),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- jest występkiem,
- nie jest istotna wartość mienia, jeżeli po dokonaniu kradzieży użyta jest przemoc lub groźba jej użycia w celu utrzymania się w posiadaniu zabranego mienia – jest zawsze przestępstwem,
- podjęcie ścigania następuje zawsze z urzędu.

art. 282 – wymuszenie rozbójnicze.

Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przemocą, groźbą zamachu na życie lub zdrowie albo gwałtownego zamachu na mienie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym albo do zaprzestania działalności gospodarczej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie lecz brany jest również pod uwagę ewentualny uszczerbek na zdrowiu),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- jest występkiem,
- **nie jest istotna wartość mienia, jeżeli kradzież następuje wraz z użyciem przemocy lub groźby jej użycia jest zawsze przestępstwem,**
- podjęcie ścigania następuje zawsze z urzędu.

art. 288 – uszkodzenie mienia.

§ 1. Kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto przerywa lub uszkadza kabel podmorski albo narusza przepisy obowiązujące przy zakładaniu lub naprawie takiego kabla.

§ 4. Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić z zaniechania działań),
- jest występkiem,

- wartość uszkodzonego mienia musi przekraczać kwotę 250 zł (jeżeli jest niższa jest to wykroczenie z art. 124 KW),
- podjęcie ścigania następuje tylko na wniosek pokrzywdzonego,
- możliwość popełnienia w sposób chuligański (regulacja art. 115 § 21 KK).

art. 115 (...)

§ 21. Występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. (...)

Jak wskazano w ww. przepisie o charakterze chuligańskim zdarzenia przestępczego decydują wymienione w nim cechy. Ze wskazanych powyżej przestępstw art. 115 § 21 KK znajduje zastosowanie przede wszystkim do art. 288 KK (świadczy o tym jego charakter, gdyż uszkodzenie mienia może nastąpić w wyniku celowego, złośliwego i publicznego działania). W przypadku innych zdarzeń, nie jest możliwym zastosowanie przepisu art. 115 § 21 KK gdyż, np. kradzieży czy włamania nie można dokonać w sposób chuligański.

Kodeks Wykroczeń

art. 119 – kradzież lub przywłaszczenie mienia.

§ 1. Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 250 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo są karalne.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 dopuścił się go na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na żądanie pokrzywdzonego.

§ 4. W razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1, można orzec obowiązek zapłaty równowartości ukradzonego lub przywłaszczonego mienia, jeżeli szkoda nie została naprawiona.

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- wartość skradzionego mienia nie może przekraczać kwoty 250 zł (jeżeli przekracza jest to przestępstwo z art. 278 KK lub art. 284 KK w przypadku przywłaszczenia),
- podjęcie ścigania następuje z urzędu – odstępstwo stanowi § 3 kiedy ściganie następuje na żądanie pokrzywdzonego,
- w przypadku ujęcia sprawcy na gorącym uczynku (na podstawie art. 45 KPOW w związku z art. 243 KPK) Policja może ukarać sprawcę grzywną w drodze mandatu karnego tylko wówczas jeżeli zwrócił on skradzione mienie w stanie nienaruszonym lub zapłacił jego równowartość.

art. 124 – uszkodzenie mienia.

§ 1. *Kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 250 złotych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.*

§ 2. *Usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo są karalne.*

§ 3. *Ściganie następuje na żądanie pokrzywdzonego.*

§ 4. *W razie popełnienia wykroczenia można orzec obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody lub obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego.*

Cechy:

- przedmiot zamachu (mienie),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- jest wykroczeniem,
- wartość uszkodzonego lub zniszczonego mienia nie może przekraczać kwoty 250 zł (jeżeli przekracza jest to przestępstwo z art. 288 KK),
- podjęcie ścigania następuje tylko na żądanie pokrzywdzonego, co wyklucza możliwość ukarania sprawcy grzywną w drodze mandatu karnego.

art. 47 (...)

§ 5. *Charakter chuligański mają wykroczenia polegające na umyślnym godzeniu w porządek lub spokój publiczny albo umyślnym niszczeniu lub uszkadzaniu mienia, jeżeli sprawca działał publicznie oraz w rozumieniu powszechnym bez powodu lub z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie podstawowych zasad porządku prawnego. (...)*

Jak wskazano w ww. przepisie o charakterze chuligańskim wykroczenia decydują wymienione cechy. Ze wskazanych powyżej wykroczeń art. 47 § 5 KW znajduje zastosowanie przede wszystkim do art. 124 KW (świadczy o tym jego charakter, gdyż uszkodzenie mienia może nastąpić w wyniku celowego, złośliwego i publicznego działania). W przypadku innych zdarzeń, nie jest możliwym zastosowanie przepisu art. 47 § 5 KW gdyż, np. kradzieży nie można dokonać w sposób chuligański.

Kodeks wykroczeń reguluje jeszcze jedno wykroczenie, które z uwagi na sposób popełnienia przewidziany w § 2 cytowanego przepisu oraz swoją uciążliwość może mieć charakter chuligański, jest to zachowanie określone w art. 51 KW, który brzmi:

art. 51 – zakłócanie porządku publicznego.

§ 1. *Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.*

§ 2. *Jeżeli czyn określony w § 1 ma charakter chuligański lub sprawca dopuszcza się go, będąc pod wpływem alkoholu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.*

§ 3. *Podżeganie i pomocnictwo są karalne.*

Cechy:

- przedmiot zamachu (szeroko rozumiany porządek publiczny),
- powszechność (może je popełnić każdy),
- umyślność (nie można go popełnić nieumyślnie),
- działanie (nie można go popełnić poprzez zaniechanie),
- podjęcie ścigania następuje z urzędu. Policja ma prawo ukarać sprawcę tego wykroczenia grzywną w drodze mandatu karnego w wysokości 150 zł. (podstawa prawna Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń Dz. U. nr 208 poz. 2023 z 2003 r.)

WAŻNE TELEFONY :

- **112 – Telefon alarmowy w sieci telefonii komórkowej,**
- **987 – Centrum Zarządzania Kryzysowego Wojewody /022/ 827 – 04 – 55, /022/ 695 – 61 – 69,**
- **990 – Centrum Zarządzania Kryzysowego m.st. Warszawy /022/ 695 – 79 – 19, /022/ 827 – 09 – 48, /022/ 695 – 78 – 94,**
- **991 – Pogotowie energetyczne /022/ 821 – 54 – 11,**
- **992 – Pogotowie gazowe /022/ 628 – 45 – 97,**
- **994 - Pogotowie wodociągowe /022/ 841 – 04 – 75,**
- **998 – Państwowa Straż Pożarna /022/ 844 – 00 – 71,**
- **997 – Policja /022/ 826 – 24 – 24,**
- **999 – Pogotowie Ratunkowe /022/ 525 – 12 – 99,**
- **986 – Straż Miejska /022/ 840 – 00 – 16,**
- **800 120 226 – infolinia Policji (połączenie bezpłatne).**

LITERATURA:

- USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Karny dz. u. nr 88 poz. 553 z dnia 2 sierpnia 1997 r. z późniejszymi zmianami
- USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks Postępowania Karnego dz. u. nr 89 poz. 555 z dnia 4 sierpnia 1997 r. z późniejszymi zmianami
- USTAWA z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks Wykroczeń dz. u. 12 poz. 114 z dnia 31 maj 1971 z późniejszymi zmianami (tekst jednolity dz. u. nr 109 poz. 756 z dnia 12 sierpnia 2007 r.)
- USTAWA z dnia 24 sierpnia 2001 r. Kodeks Postępowania w Sprawach o Wykroczenia dz. u. nr 106 poz. 1148 z dnia 29 września 2001 r. z późniejszymi zmianami
- USTAWA z dnia 22 sierpnia 1997 r. o Ochronie Osób i Mienia dz. u. nr 114 poz. 740 z dnia 26 września 1997 r. z późniejszymi zmianami
- W. Grzeszyk – Przesłanki zatrzymania procesowego, Prokuratura i Prawo z 1998 roku nr 2, s. 135
- Poradnik Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu m.st. Warszawy pt. „Postępowanie w sytuacjach zagrożeń” .
- www.mswia.gov.pl – „Terroryzm – co robić w sytuacji zagrożenia”,
- Piotr Michałowski pt. „Ewakuacja budynku”, „Nieruchomości”, nr 7, 7 lipca 2005 r.,
- [http://czkw.kielce.uw.gov.pl/ plik.php?id=503](http://czkw.kielce.uw.gov.pl/plik.php?id=503) – Włodzimierz Kuszak „Jak ewakuować ludzi i mienie”.

ŻYJ BEZPIECZNIEJ "REAGUJ POWIADOM NIE TOLERUJ"

Nie powinniśmy być obojętnymi, na to co dzieje się wokół nas. Zareagujmy na każdy wybryk chuligański, na każdy sygnał, że może być popełniane przestępstwo.

Liczymy na współdziałanie naszych mieszkańców, na informacje od nich. Czekamy całą dobę. Również anonimowo. Sprawdzimy każdy sygnał.

GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU

R

EAGUJ

- uświadomienie społeczności lokalnej szczególnej roli reakcji obywateli celem zmniejszenia zagrożenia wykroczeniami, przestępstwami oraz patologiami społecznymi
- propagowanie wśród mieszkańców idei nie pozostawiania obojętnym na łamanie prawa, zwracania uwagi na popełniane przestępstwa i wykroczenia.

P

OWIADOM-997, 112

- aktywizacja społeczności lokalnych do podejmowania działań na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa we własnym otoczeniu poprzez zachęcanie do przekazywania informacji Policji i innym odpowiedzialnym służbom o wszelkich zauważonych przestępstwach i patologich w najbliższym otoczeniu.

N

IE TOLERUJ

- podniesienie świadomości społeczeństwa o zagrożeniach i wiedzy na temat skutecznych możliwości przeciwdziałania im, edukacja społeczności lokalnej
- nawiązanie współpracy z podmiotami działającymi w tym zakresie oraz zainteresowanych tematyką działań na rzecz bezpieczeństwa i porządku
- przekonanie obywateli, że brak tolerancji na łamanie prawa spowoduje poprawę ładu i porządku publicznego

Opracował zespół w składzie:

podinsp. Jarosław Bieliński

nadkom. Jarosław Cheda

podkom. Daniel Budnicki

Kontakt:

Wydział Prewencji Komendy Stołecznej Policji

00-150 Warszawa ul. Nowolipie 2

tel. /022/ 60-375-59

fax. /022/ 60-361-34

e-mail: prewencja.ksp@policja.waw.pl

www.policja.waw.pl